

Politisk Pytt i Panna.

Mellan trontalsdebattens avslutande och tiden för budgetens framläggande sker det i regel tvenne saker i vårt underhus i Ottawa. Det första är tillsättandet av de olika kommittéerna, som skola framkomma med utredningar i frågor av nationellt intresse, och det andra är framställandet av de tusen och en olika frågor till departementscheferna, som hava intresse för de olika representanterna för våra valkretsar — och i många fall senare komma att tjäna till grundlag för den kritik som vid budgetsdebatten, eller remissdebatten, som vi kalla den hemma, kommer att riktas mot regeringens finansiella administration.

Olof Hanson har blivit medlem av transport- och telegrankommittén samt vidare för marin- och fiskerikommittén. I den senare får han till medlemmar bland annat mr. Stitt från Selkirk och nuvarande fiskeriministern Rhodes.

Jordbruks- och kolonisationskommittén är också utnämnd, och i densamma finna vi namn som Campbell (Wadena), Garland (Bow River), Lucas (Camrose), Motherwell (Melville), Percy (Qu'Appelle), Stewart (Edmonton West), Stewart (Lethbridge), Vallance (Saskatchewan), Weir (Melfort) och Weir (Macdonald) samt Young (Weyburn).

Frågorna hagla nu som bäst i Underhuset. Det finns knappast något som man inte frågar om, med undantag för premiärministerns befinnande. Ty man vet redan på förhand hur detta är. Föreställ Eder bara en man som Bennett, som under 1930 års valkampanj lovade allt, som man möjligen kunde tänka på mellan himmel och jord, och som samtidigt skulle utgöra lockbete för landets valmanskår, och som nu finner sig ansikte mot ansikte med en skara män, som först och främst vilja göra allt för att ideligen kunna få påminna honom om att en hederlig man står vid sina löften — eller också erkänner att han icke mäktar. Och då denne icke vill erkänna något av vad slag det vara månne, är hans situation sannerligen icke avundsvärd.

Härmdagen frågade W. Girouard (Drummond-Athabaska) hur många firmor som gjort konkurs sedan den nyadeta konservativa lägre. Man regeringen kommit till mak-hyllar sin Mästare, när det

ten, och fann, att medan det i augusti, alltså innan kännningen av den nya tullagen kommit till stånd, 159 firmor gingo i konkurs. Antalet hade stigit successivt under september, oktober, november och december till respektive: 192, 216, 222, 239. Och mr. Girouard fick också reda på att dessa firmor visst icke bara voro lokaliserade ute på Västerens vidder, där det finns så gott om pengar, enligt mr. Bennetts utsaga, utan även i Östern, de konservativas förlovade land. Huruvida delägarna i dessa firmor hade vare sig bil eller bankkonto, uppgavs emellertid icke.

B. M. Stitt (Nelson) förhörde sig om hur det blir med Hudson Bay-banan. Bennett hade ju lovat att den skulle bli färdig, och mr. Stitt är en snäll liten Bennoit, som i regel brukar sitta stilla på sin bänk, när Mäster Bennett låter sin visdom flöda. Och nu påpekade mr. Stitt, att det redan använts över 46 miljoner dollars på banan, att konservativa tidningar ansågo ban-företaget som dödfött och att det enligt uppgifter som nått honom, det heller icke i år skulle komma att sändas någon spannmål därifrån. Och varför detta ohejdans missbrukande av folks pengar? Mr. Stitt går tydligen också då och då Österns intressen. Han glömmor helt bort att det användes nära 50,000,000 dollars i fjol och upp till den 31 mars i år på Montreals C. N. R.-stationsanläggning, och att det behövs över 40,000,000 till för att få den färdig. Och då man kan bruka över 90,000,000 på ombyggnader och moderniseringar för stationen i Montreal, måtte man väl i all rimlighetens namn kunna använda ungefär halva summan på en så betydelsefull hamnplats som Fort Churchill.

Men, som många konservativa, är mr. Stitt en mäktig ombyttsam herre. När han fick reda på att regeringen icke hade några direkta planer på detta Hudson Bay bygge, blev det annat ljud i skällan.

A snälla herrar Bennoiter, bad han, tänk då på mej, av vad slag det vara månne, Kommer jag tillbaka till Nelson och de få reda på att det icke blir någon export i år heller, ja då blir jag bildligt Girouard (Drummond-Athabaska) hur många firmor som gjort konkurs sedan den nyadeta konservativa lägre. Man regeringen kommit till mak-hyllar sin Mästare, när det

passar — resten av tiden tar man snällt smisk på stjärten. Speciellt om man som jordbruksministern härmdagen vågade säga något, som Mäster Bennett icke tyckte om att höra. Nämligen att det verkligen var dåligt och svårt ställt för Västerens farmare. Mitt i sitt verkligen goda och uppriktiga anförande avbröts han av sin chef med uttrycket: "Detta har 'huset' icke något direkt intresse av att höra. Vi kunna återkomma senare." Och snällt och beskedligt fick herr jordbruksministern och chefen för landets federala agrikulturella departement sätta sig och liksom en skamsen hund sticka svansen (i detta fall ordflödet) mellan benen och se snäll och belåten ut.

Så går det till, när man är minister i Bennetts regering och har nog mod att åtminstone försöka tala sanning.

Statstjänstemännen avskedas huller om buller. Icke bara vid departementen i Ottawa utan runt omkring vid våra små kommunala poststationer också. På förfrågan varför ett stort antal poststationer i en av våra provinser nyligen bytt om föreståndare, svarades det i ett förvånansvärt stort antal fall: "Active political partisanship."

En statstjänsteman får alltså icke hava någon politisk uppfattning eller åsikt, om han skall få stanna kvar i landets tjänst under Bennetts regimen. Här spelar det icke någon roll, om mannen är duktig, här spelar icke erfarenhet och tjänstperiod någon roll. Är han icke rättänkanke, så avskedas vi honom utan lagstadgad uppsägning. Iväg med dem bara, tycks vara mottot i Ottawa efter Bennetts intåg.

Vår vän Young från Estevan tycks fortfarande vara i krigstagen med oljeraffinaderierna i Saskatchewan. Vi hava själva börjat undersöka situationen och komma om några veckor att framlägga en ganska uppseendeväckande avslöjning om hur man söker understödja farmarna i deras kooperativa strävanden.

Dr. J. P. Howden (St. Boniface) sökte i förra veckan introducera ett lagförslag, enligt vilket fattiga och mindre bemedlade personer skulle få åtnjuta fri medicin. Att det blev avslag var ju bara att vänta, sedan vi enligt Bennoiterna icke hava vare sig fattiga eller mindre bemedlade i landet.

Lagförslaget blev emellertid kraftigt understött av män som Beaubien, Brown, Campbell, Euler, Gardiner, Hanson, Heaps, Irvine, MacKenzie King, Lucas, Luchkovich, MacInnis, MacLean, McKenzie, Motherwell, Reid, Spencer, Veniot, Weir (MacDonald) och Woodsworth. I Canada och chef för Hans Majestäts canadensiska regering?

Nu ha provinserna i Väster åtminstone icke inberäknat annat än 5 procent av den beräknade ålderdomspensioneringen i sina budgeter. Var skola pengarna komma från, och var skola våra gamla och orkeslösa åldringar finna medel att undgå den största nödorna och de största umbärandena?

The Old Man Says.

"ALLTSEDAN jag började arbeta vid 15 års ålder, har jag sparat något varje avlöningsdag och alltid gett ut mindre än jag förtjänat — nu kan jag med ålderdomen långt borta, åren gå dock fort — kom ihåg att pengar sparade i ungdomen äro värda dubbelt så mycket som besparingar från medelåldern."

Ni kommer att tycka om att göra affärer med the Royal.

The Royal Bank of Canada

Därom finnes naturligtvis icke annat än gott att säga. Men strax därpå kom frågan om ålderdomspensioneringen upp.

Man påminde Bennett om hans vallöften, hans löften till olika parlamentsledamöter och slutligen hans löften till de tre prairieprovinsernas premiärministrar under en konferens: att federalregeringen skulle betala 95 procent av alla utbetalningar till dem som äro berättigade till ålderdomspensioneringen mot 50 procent som utbetalts under den liberala regimen. De andra 50 procenten utbetalades av de olika provinserna. Under valkampanjen var det visserligen icke 95 procent, utan då var det 100 procent, men sedan ändrade sig Bennett till 95 procent. Nu har han emellertid vid tvenne olika tillfällen förnekat att han lovat detta.

trots att under valkampanjen så gott som varje referat från hans tal i åtminstone västra Canada innehöll uppgifter om detta löfte, utan att Bennett förnekade det, trots att han till ett flertal parlamentsledamöter ytterligare underströket detta löfte, och

trots att han till premiärministrarna i både Manitoba, Saskatchewan och Alberta uttryckligen framhållit det samma.

Nu säger han, att han aldrig lovat detta. Han måste missuppfattats, och han är icke ansvarig för vad andra säga, att han sagt.

Är icke detta höjdpunkten av all den humbug vi fått oss till livs från den skara män, företrädare av en man som Bennett, premiärminister av Canada och chef för Hans Majestäts canadensiska regering?

Nu ha provinserna i Väster åtminstone icke inberäknat annat än 5 procent av den beräknade ålderdomspensioneringen i sina budgeter. Var skola pengarna komma från, och var skola våra gamla och orkeslösa åldringar finna medel att undgå den största nödorna och de största umbärandena?

Man frågar sig ovillkorligen: Har den nya regeringen och då främst dess högtalande representant glömt varje ansats till hederskänsla?

En av de beskaste av årets kritiker mot federalregeringen ägde rum i tisdags i förra veckan, då mr. J.L. Brown (Lisgar, Manitoba) uppväckte fullkomlig sensation i huset i samband med debatten för anslagen till jordbruksdepartementet. Han introducerade ett misstroendeotum mot regeringen baserat på det i förra veckans krönika omtalade uttalandet av mr. Bennett, att det icke råder nöd i Väster, och att vi icke genomleva några otillbörligt dåliga tider. Det var stridslusta i den äldre skottens tal, som väckte ett enastående uppseende icke bara i Ottawa utan i hela landet. Farmare, som han är, och en av de äldre inom Manitobas farmareorganisation, torde man utan gensägelse kunna påstå, att han talade från hjärtat och utan att låta politiskt missnöje taga överhanden.

Hans resolution, vars knutpunkt var att låta regeringen förstå Canadas farmindustri nödläge, var understödd av mr. McKenzie (Assiniboia).

Forts. side 13.

TENDERS FOR COAL

SEALED TENDERS addressed to the Purchasing Agent, Department of Public Works, Ottawa, will be received at his office until 12 o'clock noon (daylight saving), Tuesday, May 26, 1931, for the supply of coal for the Dominion Buildings and Experimental Farms and Stations, throughout the Provinces of Manitoba, Saskatchewan, Alberta and British Columbia.

Forms of tender with specifications and condition attached can be obtained from G. W. Dawson, Chief Purchasing Agent, Department of Public Works, Ottawa; H. E. Matthews, District Resident Architect, Winnipeg, Man.; G. J. Stephenson, District Resident Architect, Regina, Sask.; Chas. Sellens, District Resident Architect, Calgary, Alta.; and C. F. Dawson, Acting District Resident Architect, Victoria, B. C.

Tenders will not be considered unless made on the above mentioned forms. The right to demand from the successful tenderer a deposit, not exceeding 10 per cent of the amount of the tender, to secure the proper fulfilment of the contract, is reserved.

By order,
N. DESJARDINS,
Secretary,
Department of Public Works,
Ottawa, April 27, 1931.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Fria råd vid planering av egen-domsköp.

Fria råd och anvisningar meddelas dem, som önska slå sig ned på farm. Experter på landvärdering i alla delar av Canada.

Familjer med mindre kapital erhålla välbetänkta råd. Fria kartor samt andra upplysningar gratis på begäran.

CANADIAN NATIONAL Land Settlement Association

261 Main street

Winnipeg, Man